

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de
Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de SA „Apă-Canal Chișinău”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Andrei Paraschiv către
SA „Apă-Canal Chișinău”, ÎM „Infocom” cu privire la anularea parțială a ordinelor
de încasare a numeralului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul declarat de SA „Apă-Canal Chișinău” și menținută hotărârea din 26
septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani de admitere parțială a
acțiunii,

constată:

La 23 martie 2017, Andrei Paraschiv s-a adresat cu cerere de chemare în
judecată către SA „Apă-Canal Chișinău”, ÎM „Infocom”, prin care a solicitat
anularea parțială a ordinelor de încasare a numerarului și repararea prejudiciului
moral.

În motivarea acțiunii, a indicat că, prin ordinul de încasare a numerarului nr.
134808173 pentru luna ianuarie 2017, înaintat spre plată de ÎM „Infocom”, s-a
dispus încasarea costului volumului de apă potabilă în mărime de 8, 8439 m³,
inclusiv sub formă de cotă-parte în volum de 3,8439 m³. Înaintarea spre plată a
cotei-părți este ilegală și neîntemeiată.

SA „Apă-Canal Chișinău” deține o poziție dominantă pe piață privind
furnizarea apei potabile, respectiv este obligată să mențină relații contractuale cu
consumatorii sau gestionarii blocului locativ. Astfel, potrivit datelor ordinului de
încasare nr. 134808173, gestionar al casei de locuit din XXX, mun. Chișinău este
APLP-54/167, care nu gestionează de facto blocul locativ menționat. Însă, în
temeiul contractului nr. 55-0004-33 din 18 februarie 2003, încheiat cu SA „Apă-
Canal Chișinău”, gestionează 15 blocuri locative de pe XXX, mun. Chișinău.

În același timp, susține că gestionarul casei de locuit din str. XXX, mun.
Chișinău este APLP-54/197, care nu dispune de relații contractuale cu SA „Apă-
Canal Chișinău”, iar toate datele de la contorul comun sunt luate de reprezentanții
SA „Apă-Canal Chișinău” și prezentate către ÎM „Infocom”.

În aceste condiții, reclamantul este de părere că furnizorul, în temeiul pct. 40-42 al Regulamentului ANRE nr. 271/2015 din 16 decembrie 2015, urma să încheie contract cu gestionarul casei de locuit - APLP nr.54/197 și în mod obligatoriu să întocmească un proces-verbal privind stabilirea punctului de delimitare a responsabilității părților, ca parte componentă și anexă la contract. Or, în cazul în care furnizorul nu dispune de relații contractuale cu consumatorul sau cu gestionarul casei de locuit, responsabilitatea pentru volumul de apă suplimentară (cota-parte) neconsumată de consumator, rămâne pe seama furnizorului.

Cererea prealabilă, depusă la 17 octombrie 2016, privind anularea cotei-părți de apă potabilă, a fost respinsă, fiind examinată formal.

Prin cererea de concretizare a cererii de chemare în judecată, reclamantul a solicitat anularea cotei-părți din ordinul de încasare nr. 135703705 pentru luna februarie 2017 a volumului de apă potabilă în mărime de 1,7801 m³ și încasarea sumei de 1000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin încheierea din 27 martie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, APLP nr. 54/167 și APLP nr. 54/197, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii.

Prin încheierea din 27 iunie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cauzele civile nr. 3-399/17 și nr. 3-369/17, inițiate la cererile de chemare în judecată a lui Andrei Paraschiv către SA „Apă-Canal Chișinău” și ÎM „Infocom” cu privire la anularea cotelor-părți din volumul de apă potabilă din ordinele de încasare a numerarului nr. 134808173 pentru luna ianuarie 2017 și nr. 135703705 pentru luna februarie 2017 și repararea prejudiciului moral, au fost conexe într-un singur proces, fiindu-i atribuit numărul unic de referință 3-399/17.

Prin hotărârea din 26 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, menținută prin decizia din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial.

SA „Apă-Canal Chișinău” a fost obligată să excludă din ordinele de încasare a numerarului nr. 134808173 și nr. 135703705, emise pentru ap. XX din str. XXX, mun. Chișinău, plățile pentru cotele-părți de apă potabilă calculate pentru luna ianuarie 2017 în volum de 3,8439 m³ și pentru luna februarie 2017 în volum de 1,7801 m³.

Întru menținerea soluției primei instanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că instanța de fond a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, a oferit o apreciere justă probelor administrate și a aplicat corect normele de drept material și procedural, hotărârea fiind în concordanță cu art. 239-240 Cod de procedură civilă.

La 28.09.2018, SA „Apă-Canal Chișinău” a declarat recurs împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și o consideră neîntemeiată și nefondată.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

La 05.12.2018, Andrei Paraschiv a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat ca recursul să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 24 iulie 2018 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 17 septembrie 2018 (f. d. 198), iar recursul a fost depus la 28 septembrie 2018. Astfel, se constată că societatea-recurentă s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei din 24 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Apă-Canal Chișinău”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului

înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Apă-Canal Chișinău”.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nicolae Craiu

Svetlana Filincova